

land, nemlig Sverige, som vi i øvrigt betegner som et formyndersamfund. Men lige i denne her sag er det Danmark, der er et formynder-samfund, som skal bestemme, hvornår butikkerne skal have åbent, og hvornår de skal have lukket. Det har man jo ikke i Sverige. Så er der adgang over til det frie Sverige, og så får vi et problem, og de handlende får et problem, hvis ikke man liberaliserer. Det bør man gøre alene af den grund.

Jeg tror ikke, at der er ældre mennesker eller marginalgrupper, som bliver ramt af det her. Mig bekendt er Sverige et gennemsyret socialdemokratisk samfund, som absolut tager meget hensyn til marginalgrupper og svage mennesker, og de har ikke syntes, at der skulle være lukkelov af hensyn til dem. Der er ikke noget problem; det er et indbildt problem.

Institut for Fremtidforskning har peget på, at den lukkelov vil forsvinde. Andre har også sagt det. Jeg mener jo ikke, at man nødvendigvis bare skal følge med udviklingen. Men i denne her sag er udviklingen og de kræfter, der banker på, positive. Det er et folkeønske.

Lad os derfor lukke lukkeloven. Jeg støtter Dansk Folkepartis forslag til folketingsbeslutning i denne sag.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Egil Møller.

Egil Møller (DF):

Erhvervsministeren efterlyste klare elementer i Dansk Folkepartis beslutningsforslag. Jeg kan sige til erhvervsministeren, at det kunne jeg jo så ofte have sagt den anden vej, bl.a. også, da man vedtog det oprindelige lukkelovsforslag.

Men jeg vil sige til erhvervsministeren, som jeg ellers anser for at være ganske kløgtig, at vi jo egentlig har gjort beslutningsforslaget så elastisk, så selv Socialdemokratiet faktisk kunne være med til det. Og hvordan så det? Jo, jeg vil godt lige citere den allersidste sætning i vores beslutningsforslag: »Regeringen opfordres derfor til at fremsætte lovforslag, der sikrer en afskaffelse eller omfattende gradvis liberalisering af lov om butikstid.« Her synes jeg egentlig godt, at man kunne have været med allerede nu, hvis man havde villet og turdet.

Så vil jeg godt, efter at vi nu har hørt på debatten i dag, sige tak til de ordførere, der bakkede positivt op om vores forslag. Det gælder Venstre; det gælder Frihed 2000 og endelig hr. Frank Dahlgaard.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Der er blevet talt meget i dag om, hvorvidt det er en opstramning eller en præcisering, regeringen foreslår. Dette med opstramningen blev i virkeligheden tydeligst sagt og specificeret af den konservative ordfører, som mente, at omsætningsgrænsen var et tydeligt tegn på en opstramning. Der må jeg sige – og det vil jeg være villig til at uddybe i de skriftlige besvarelser til udvalget – at omsætningsgrænsen faktisk er et forsøg på at få en effektiv håndtering og håndhævelse af det, der står i loven. Og jeg fandt faktisk, at det, der var hovedbudskabet fra konservativ side, var, at man skulle sikre en effektiv håndhævelse.

Der vil være tale om, at de store forretninger ikke bare kan fortolke det, om man ligger i – eller er det sådan et eller andet »ved« eller »i nærheden af«, eller hvordan det ellers kan fortolkes, dette »i«, som så klart står i loven. Det er ikke bare noget, der bliver undergivet den enkelte store forretnings fortolkning.

Og når vi taler om store forretninger, så er der jo alle mulige muligheder. Vi taler jo ikke kun om dem, der ligger lige over 13,8 mio. kr. i årlig omsætning, vi taler faktisk her også om nogle forretninger, som ligger oppe i omsætningsstørrelser på 150, 200 og flere mio. kr.

Den konservative ordfører var også inde på en skillelinje mellem hidtidige forretninger og nye forretninger, og der er der heller ikke nogen retsstilling, der skulle være anderledes. Der er dog det, at de, der hidtil har anvendt den mulighed at holde åbent, vil skulle søge en dispensation. De får så en mulighed for fortsat at holde åbent, også i den periode, hvor dispensationen bliver behandlet.

Det gælder ikke for de nye forretninger. Der må man formode, at det er lettere for dem at indgive dispensationen, og så kan de holde åbent, når de har fået dispensationen. Så hermed mener jeg, at jeg i meget høj grad har kunnet specificere, at der faktisk er tale om nøje præciseringer af den gældende lov, sådan at den kan håndhæves.

Og det er jo lige netop det, der har været problemet her i de senere uger. Det har jo vist sig, at den meget fri fortolkning af en landsretsdømme har givet en helt utilsigtet anvendelse af undtagelsesreglen om at kunne holde åbent i jernbane- og rutebilstationer.

Venstre har haft mange bemærkninger i dagens løb. Sjældent har jeg set – eller hørt er det vel rettere – så mange forvridninger, forvræng-